

רע"פ 1830/20 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 1830/20

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע, עפ"ג 60707-08-19 מיום 22.01.2020 שניתן על ידי כב' השופטים א' ביתן, ג' שלו וג' דניאל

בשם המבקש: בעצמו

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופטים א' ביתן(סג"נ), ג' שלו, ג' דניאל) בעפ"ג 60707-08-19 מיום 22.1.2020, שדחה את ערעור המבקש על פסק דינו (הכרעת הדין וגזר הדין) של בית משפט השלום בבאר שבע (כב' השופט ר' סולקין) בת"פ 24462-05-16 מיום 26.6.2019.

רקע והליכים קודמים

1. נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות של מעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה 14 שנים בניגוד לסעיף 348(א) בנסיבות סעיף 345(א)(3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) והדחה בחקירה לפי סעיף 245(א) לחוק העונשין. על פי עובדות כתב האישום המבקש הכניס את הקטינה לחדר פנימי במכולת, הושיבה על ברכו חיבק אותה, נשק על לחיה ופיה תוך שהוא מלקק את שפתיה ומכניס את לשונו לתוך פיה ומניח את ידו על צווארה.

לאור כפירת המבקש בעובדות כתב האישום נשמעו ראיות שכללו את עדות חוקרת הילדים שגבתה את עדות הקטינה, עדות אמה ואביה של הקטינה ושטרס סיוור שהגיע לבית הורי הקטינה לאחר האירוע. בית משפט השלום הרשיע את המבקש בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום תוך קביעה כי "המערער עושה רושם של אדם מניפולטיבי מאוד, שהאמת אינה נר לרגליו" ודחה את טענת המבקש כי מדובר בעלילה הכל תוך העדפת גרסת הקטינה שנתמכה בראיות נוספות. לאחר שמיעת טיעוני הצדדים לעונש גזר בית המשפט על המערער עונש של 15 חודשי מאסר לריצוי בפועל, מאסר מותנה וחייבו בתשלום פיצויים לקטינה בסך של 50,000 ₪.

2. המבקש ערער על פסק דינו של בית משפט השלום (הכרעת הדין וגזר הדין). בית המשפט המחוזי דחה את הערעור על שני חלקיו וקבע כי הכרעת דינו של בית משפט השלום מבוססת היטב. ביתר פירוט צוין כי מכלול הופעתה של הקטינה במהלך העדות המתועדת (על ידי חוקרת הילדים) משדרת אמינות ובטחון באמיתות גרסתה, כי גרסתה של הקטינה נתמכת בעדות אמה שהעידה על מצבה הנפשי "חיוורת ובוכיה" כשהגיעה לביתה לאחר האירוע המתואר ותיארה את תחושת הגועל שחשה הקטינה מששבה ושטפה את פניה ופיה שוב ושוב. כך גם עדותו של אבי הקטינה תומכת בתיאור מצבה הנפשי של הקטינה, כך גם חלקים מעדותה של הקטינה אושרו על ידי המבקש ובכך נוספה לה עוד תמיכה להרשעה. בית המשפט המחוזי שב ובחן את גרסת העלילה שבפי המבקש ומצא אותה כ"מופרכת בעליל", וקבע כי גרסת הקטינה "אמינה ומרשימה, ומולה עומדת גרסה רעועה ותלושה של המערער".

בית המשפט המחוזי לא מצא להתערב בעונש שהוטל על המבקש בהינתן הפגיעה הכוללת שנגרמה לקטינה כעולה מתסקיר נפגעת העבירה ומדיניות הענישה הנוהגת, כאשר העונש שהוטל אינו חורג ממדיניות זו.

על פסק דינו של בית המשפט המחוזי הגיש המבקש את בקשתו הנוכחית למתן רשות ערעור.

נימוקי הבקשה

3. הבקשה נכתבה על ידי המבקש שאינו מיוצג בהליך זה. בבקשה שב המבקש ומעלה טענות ערעוריות במהותן שנדונו ונדחו על ידי בית המשפט המחוזי, טענות כלפי מהימנות ואמינות גרסת הקטינה, אביה ואמה, טענה בדבר עלילה "שנתפרה" נגדו על ידי אביה של הקטינה על רקע חילוקי דעות אידיאולוגיים בינו לבין אבי הקטינה.

דין והכרעה

4. לאחר שעיינתי בבקשה ובנספחיה לא מצאתי כי הבקשה מעלה עילה המצדיקה מתן רשות ערעור. הבקשה

עוסקת בעניינו הפרטני של המבקש וממוקדת כולה בתקיפה חוזרת של ממצאי עובדה ומהימנות שנקבעו על ידי הערכאה הדיונית ואושרו על ידי ערכאת הערעור. באלה אין דרכה של ערכאת הערעור להתערב, מקל וחומר ב"גלגול שלישי". בקשת רשות ערעור אינה אמורה לשמש "מקצה שיפורים" שנועד לטייב את תוצאותיהן של ההתדיינות בערכאות קמא.

5. לאור כל האמור לעיל לא מצאתי בסיס למתן רשות ערעור ב"גלגול שלישי". הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ט באדר התש"ף (25.03.2020).

ש ו פ ט
